

2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.

3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 45, 10.2.2020.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 januari 2022 – Rumänien mot Europeiska kommissionen, Ungern

(Mål C-899/19 P) (¹)

(Överklagande – Institutionell rätt – Medborgarinitiativ – Förordning (EU) nr 211/2011 – Artikel 4.2 b – Registrering av ett föreslaget medborgarinitiativ – Villkor som kräver att det föreslagna medborgarinitiativet inte uppenbart faller utanför Europeiska kommissionens befogenhet att lägga fram ett förslag till rättsakt för att genomföra fördragen – Beslut (EU) 2017/652 – Medborgarinitiativet Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe – Delvis registrering – Artikel 5.2 FEU – Principen om tilldelade befogenheter – Artikel 296 FEUF – Motiveringsskyldighet – Principen om ett kontradiktoriskt förfarande)

(2022/C 119/06)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Rumänien (ombud: E. Gane, L. Lițu, M. Chicu och L.-E. Bațagoi)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis I. Martínez del Peral, H. Stancu och H. Krämer, därefter I. Martínez del Peral och H. Stancu), Ungern (ombud: M. Z. Fehér och K. Szijjártó)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Rumänien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Ungern ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 54, 17.2.2020.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 januari 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-51/20) (¹)

(Fördragsbrott – Statligt stöd – Stöd som förklarats vara olagligt och oförenligt med den inre marknaden – Skyldighet att återkräva stöd – Dom genom vilken domstolen har fastställt ett fördragsbrott – Underlåtenhet att följa domstolens dom – Underlåtenhet att iaktta skyldigheten att återkräva olagligt och oförenligt stöd – Ekonomiska påföljder – Proportionerliga och avskräckande påföljder – Löpande vite – Schablonbelopp – Betalningsförmåga – Viktning av medlemsstatens röster i Europaparlamentet)

(2022/C 119/07)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: K. Boskovits och A. Samoni-Rantou)

Domslut

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom av den 9 november 2017, kommissionen/Grekland (C-481/16, ej publicerad, EU:C:2017:845).
2. Republiken Grekland ska till Europeiska kommissionen betala ett löpande vite om 4 368 000 euro för varje sexmånadersperiod som löper från och med den dag denna dom meddelas till och med den dag domen av den 9 november 2017, kommissionen/Grekland (C-481/16, ej publicerad, EU:C:2017:845) har följts fullt ut.
3. Republiken Grekland ska till Europeiska kommissionen betala ett schablonbelopp om 5 500 000 euro.
4. Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 87, 16.3.2020.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 januari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret – Danmark) – Apcoa Parking Danmark A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-90/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 c – Tillämpningsområde – Skattepliktiga transaktioner – Verksamhet som drivs av ett civilrättsligt bolag – Drift av parkeringsplatser på privat område – Kontrollavgifter som tas ut av detta bolag för det fall bilisterna inte uppfyller de allmänna villkoren för användande av dessa parkeringsplatser – Kvalificering – Transaktionernas ekonomiska och affärsmässiga verklighet)

(2022/C 119/08)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Apcoa Parking Danmark A/S

Motpart: Skatteministeriet

Domslut

Artikel 2.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att kontrollavgifter som ett privaträttsligt bolag som driver privata parkeringsplatser tar ut för det fall att bilister inte iakttar de allmänna villkoren för användande av dessa parkeringsplatser ska anses utgöra vederlag för en tjänst som tillhandahållits mot ersättning, i den mening som avses i denna bestämmelse, och som därmed är föremål för mervärdesskatt.

(¹) EUT C 161, 11.5.2020.